

Erdélyi kirándulás

2025. június 25-én indultunk el Erdélybe, a „Határtalanul tanulmányi kirándulás hetedikeseinek” című program keretén belül szervezett kirándulásra. A felkészítő órákon bemutatták nekünk ezeket az erdélyi úticélokat és így hasznos tájékoztatásokkal ellátva nagyon kíváncsian vártuk már, hogy élőben is láthassuk őket. Reggel 6-kor, kevés alvás után, de nagy izgalommal találkoztunk az iskola előtt.

Az első megállónk Mezőfényen volt, ahol meglátogattuk a helyi áfonya ültetvényt. A mezőfényi áfonya termesztők sokat meséltek ennek a gyümölcsnek a jótékony hatásáról és megajándékoztak bennünket egy kis áfonyával, amit nagy örömmel befaltunk. Ezután Érmindszentre érkeztünk, ahol megtekintettük Ady Endre házát és röviden elmélyedtünk az ő világában. Elindultunk Kolozsvárra, amit már nagyon vártam. Ott megnéztük a Szent Mihály-székesegyházat és Mátyás király szülőházát. Nagyon melegünk volt a városi séta közben, ezért sort kerítettünk egy kis fagyaltozásra is. Utolsó úticélunk Torda volt, ahol ellátogattunk a sóbányába. Nagyon izgalmas volt a bánya megnézése és egyben fárasztó is a sok lépcsőzés, de megérte. Sajnálom, hogy az óriáskereket nem tudtuk kipróbálni, mert pont nem működött. Késő délután megérkeztünk Torockóra, ahol a szállásunk volt. A panzió szép és tiszta volt. Kifejezetten tetszett, hogy minden szobának volt külön fürdőszobája. Már vártam, hogy mi lesz a vacsora. Olyan nagy csirkecombosot kapott mindenki, hogy alig bírtuk megenni, de azért a desszertet még lenyomtuk. A fáradtság nem számított, inkább a kíváncsiság hajtott bennünket, ezért még vacsora után sétálgattunk Torockó utcáin és megnéztük az ajándékboltokat. Visszatérve a szállásra kártyajátékot játszottunk, a fiúk pedig fociztak. Reggeli után, bár kicsit fáradtan, de nagy várakozással indultunk útnak. Először a faluban tettünk egy sétát, ahol megnéztük a templomot, a múzeumot, a jellegzetes házakat és az iskolát. A múzeumban megcsodáltam a népviseletet és a kézzel készített dolgokat. Délután Torockószentgyörgyre utaztunk, ahol egy középkori vár romja található. Nem élveztem igazán a túrát a nagy meleg miatt, de megpróbáltam kitartó maradni. Jobb mintha esett volna az eső. Visszamentünk a szállásra, ahol a finom vacsora után rajzokat készítettünk a kreatív eszközcsomagok segítségével és játszottunk a szabadban.

Következő nap Gyulafehérvárra mentünk. Először a római katolikus templomot néztük meg, ahol Hunyadi János sírja is található. Nagyon szép volt a város központja, mindent jól megnéztünk séta közben. Elsétáltunk a város legmagasabb pontjára, ahol szelfiztünk is. A tanárnő és a tanár bácsi is lazábbak voltak, megengedték, hogy vásárolgassunk.

Nagyenyeden a Bethlen Gábor Kollégiumot néztük meg, ahol megosztottunk néhány fontos információt és a Nagyenyedi két fűzfa történetét is felelevenítettük. Visszatérve a szállásunkra egy kicsit megpihentünk, majd a kiadós vacsora után, elindultunk megmászni a Székelykövet. A hegymászás feladta nekünk a leckét, így harmadik nap nagyon elfáradtunk.

Utolsó reggelinket kicsit szomorúan fogyasztottuk el, hiszen tudtuk, hogy ma már hazaérünk. Hazafelé megálltunk a Tordai hasadéknál, lenyűgöző volt a látvány. A Hesdát-patak mentén a kijelölt túraútvonalon mentünk végig. Kicsit kimerítő volt, de megérte a fáradozást.

A Zsibói Botanikus kertben szebbnél szebb növényeket láttunk, miközben körbe sétáltuk a kertet. Nagyon örültem, amikor az őzekhez és szarvasokhoz értünk és megcsodálhattuk őket.

Ezután hazafelé vettük az irányt, de még egy szusszanásra megálltunk a nagykárolyi kastélyban is. Kicsit szomorú voltam, hogy véget ért ez a kirándulás, mert közel kerültünk egymáshoz a többiekkel. Bármikor újra elmennék Erdélybe kirándulni.

Mérk, 2025. június 30.

Készítette:
Láng Barbara
7. osztályos tanuló